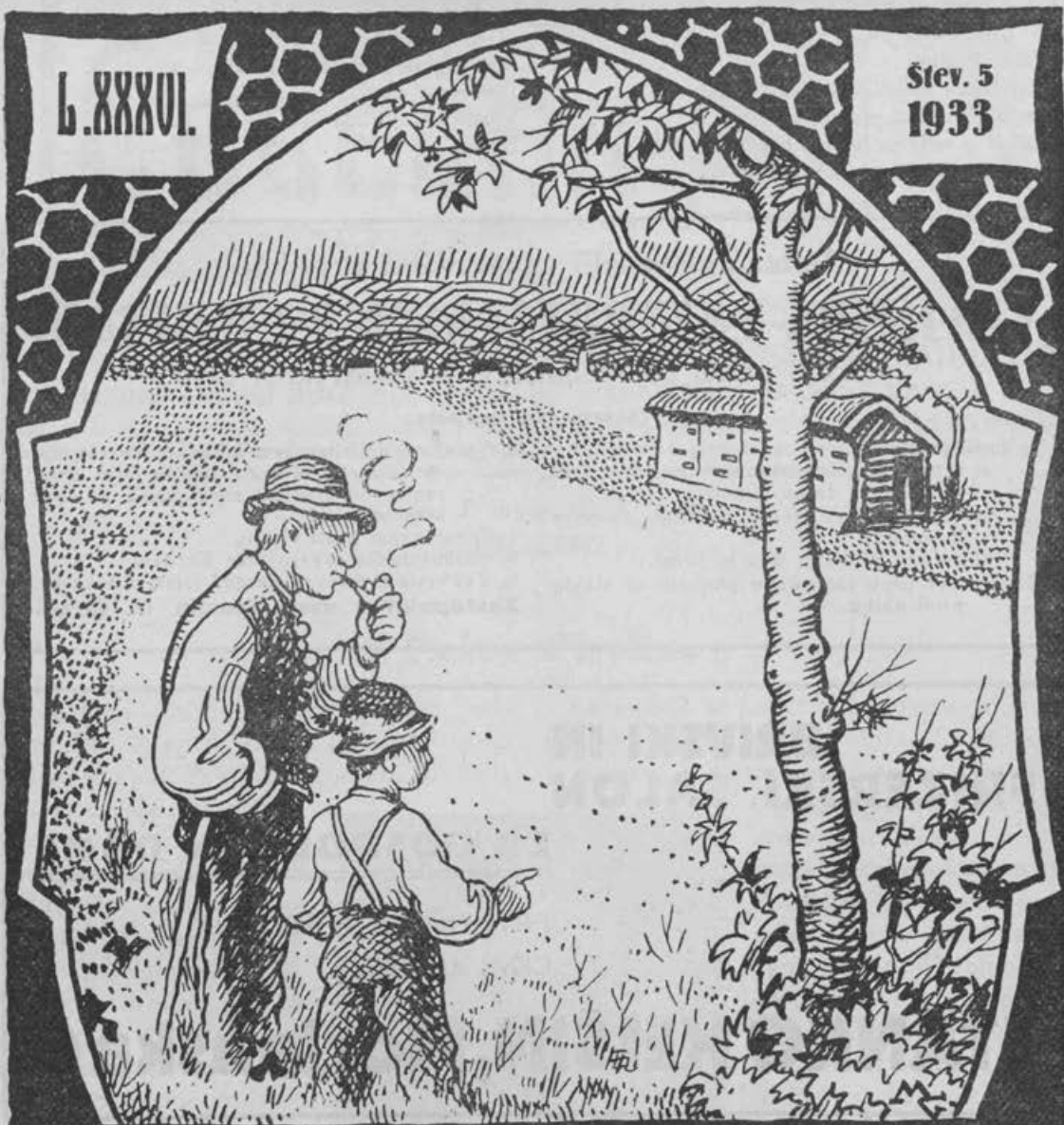

L. XXXVI.

Štev. 5
1933

SLOVENSKI

ČEBELAR

**GLASILO ČEBELARSKEGA DRUŠTVA
ZA SLOVENIJO**

Vsebina:

† Peter Pavlin	65	Opazovalne postaje	74
Izkoriščajmo najboljše čebelne družine	66	Društvene vesti	74
Plemenilniki, njih oprema in uporaba	68	Vesti iz podružnic	77
Poročilo o rednem letnem občnem zboru Čebelarskega društva za Slovenijo	70	Drobiž	78

Domač slovenski zavarovalni zavod je

VZAJEMNA ZAVAROVALNICA V LJUBLJANI

v lastni palači ob Miklošičevi in Masarykovi cesti

Vzavarovanje sprejema:

1. Proti požaru:
 - a) raznovrstne izdelane stavbe, kakor tudi stavbe med časom gradbe;
 - b) vse premično blago, mobilije, zvonove in enako;
 - c) poljske pridelke, žito in krmo.
2. Zvonove proti razpoki in prelomu in steklo proti ubitju.
3. Sprejema v življenjskem oddelku zavarovanje na doživetje in smrt, otroške dote, dalje rentna in ljudska zavarovanja v vseh kombinacijah.
4. Zavarovanje proti vlamu.
5. Posmrtninsko zavarovanje Karitas.
6. Vse vrste zavarovanj nezgod, jamstva in kaska.

Zastopniki v vseh mestih in farah.

BRIVSKI IN FRIZERSKI SALON

ZA GOSPODE IN DAME

PRVOVRSTNA POSTREŽBA

CENE ZMERNE

STANKO KELŠIN, Florjanska 6

**Patentni
zložljivi
fotelj**

Priporoča se tudi za vsa v tapetniško stroko spadajoča dela po najnižjih cenah.

posebno priporočljiv za bolnike, kateri trpe na astmi ali drugih bolečinah, na pr. v nogah

I. KLOBČAVER
LJUBLJANA

Doljanska c. 17 - dvorišče

Pošljite nemudoma zaostalo in letošnjo članarino!

GLASILO ČEBELARSKEGA DRUŠTVA ZA SLOVENIJO V LJUBLJANI UREJUJE AVGUST BUKOVEC, LJUBLJANA, GRUBERJEVO NABREŽJE STEV. 14

Sklep za uredništvo 20. dne vsakega meseca. Pisma in denar v društvenih zadevah je naslavljalati na „Čebelarstvo za Slovenijo v Ljubljani“. Naslov za blagovne pošiljke (vosek), naročila na čebelarje potreščine: Društvena Čebelarna v Ljubljani, Pražakova ulica 4.

V Ljubljani, dne 1. maja 1933. / Številka 5.

Letnik XXXVI.

† Peter Pavlin.

Čebelarja Petra Pavlina ni več med nami. Dne 2. aprila t. l. je dokončal svojo življenjsko pot. Pokopan je bil dne 3. aprila ob številni udeležbi prijateljev in znancev. Na zadnji poti ga je spremljala tudi deputacija Čebelarskega društva za Slovenijo in mnogi čebelarji tovariši. Qsrednje društvo mu je položilo na krsto venec z napisom: »Čebelarstvo društvo za Slovenijo svojemu soustanovitelju.«

S Petrom Pavlinom je legel v grob čebelar in človek redkih lastnosti. Rojen dne 23. junija 1853 v Dolenji vasi hšt. 24 pri Naklem na Gorenjskem, je že v zgodnji mladosti pomagal očetu čebelariti. Čebele so se mu tako priljubile, da so ga sčasoma popolnoma prevzele — za vse življenje. Kako globoko v srcu je bila njegova ljubezen do čebel in čebelarstva, najzgovorneje dokazuje, da se je še zadnje dni pred smrtjo razgovarjal samo o čebelah, za vse drugo se več ni zmenil.

Leta 1872 je prišel v Ljubljano, kjer se je izučil dežnikarskega obrta. L. 1882 se je priženil v Trnovo pri Ljubljani na Matelovo domačijo. Tam si je postavil velik čebelnjak in začel na debelo čebelariti. Poleg kranjčev je imel tudi veliko število »Dzierzonovanih kranjskih panjev«, ki jih je napravil na priporočilo takratnega urednika »Slovenske Čebele«. Sreča je hotela, da se je l. 1885 naselil v Ljubljani znameniti ameriški čebelar Frank Benton, ki je gojil kranjske matice in jih pošiljal po svetu. Pavlin se je z njim kmalu seznanil in Benton ga je začel uvajati v mikovnosti

modernega čebelarstva, mu dokazoval pomanjkljivosti panjev male mere in ga vnel mal za panje Langstrothovega sestava. Razumnemu čebelarju Petru so se oči naglo odprle in že čez nekoliko let je imel v svojem čebelnjaku same take panje, okoli hiše pa večje število pravih američanov z enakim plodiščem in mediščem.

Prvotni Langstrothov panj je sčasoma pre-delal — pokranjičil, toda ta preuredba ni bila baš posrečena in se ni trajno obnesla.

Svojega znanja pa ni obdržal zase. Z okorno in žuljavo roko je pisal članke o novem panju in veliki meri in jih objavljaj v »Kmetovalcu«, kjer je izšlo tekom let mnogo Pavlinovih pobud za veliko mero. Propagiral jo je pa tudi osebno pri čebelarjih v bližnji in daljni okolici. Kmalu je panj zaslovel in pri očetu Petru so bili dan za dnem čebelarji v gostih, da si ogledajo njegovo čebelarstvo in dobe pobude. Pavlinov čebelnjak je bil tiste čase zbirališče vseh naprednih čebelarjev. Tam se je končno rodila tudi misel o potrebi čebelarske organizacije. Peter Pavlin se je o tem posvetoval s pokojnim predsednikom Kmetijske družbe G. Pircem, ki je potem sestavil pravila in sklical ustanovni občni zbor. Pavlin je bil prva leta tudi društveni odbornik.

Po vsej pravici smemo imenovati Pavlina očeta velike mere v Sloveniji. On in bivši urednik Rojina sta položila temelje naprednemu čebelarstvu. Če bi bil Pavlin šolan človek in spretnejšega peresa, bi bil storil še mnogo več za uvedbo modernih panjev in kdo ve, če se ne bi bilo naše

čebelarstvo obrnilo v čisto drugo smer. — V enem pa je bil pokojni Peter velik mojster: v poznavanju čebele in njenega življenja. Najino prijateljstvo je trajalo nad 40 let, in zato lahko rečem, da sem ga znal pretehtati in preceniti. Kako majhnega sem se mnogokrat čutil nasproti njemu kljub temu, da sem natrpan z vso mogočo čebelarsko teoretično in praktično navlako. Peter Pavlin je bil resnično velik čebelar. Imel je nenavadno oko za pojave v čebelnem življenju in če bi mu bilo dano, da bi mu pisana beseda gladko tekla, bi strmeli, kako bister čebelarski duh se je skrival v tem preprostem človeku.

Marsikdo ga ni znal pravilno ceniti zaradi njegove okorne govornice, kdor ga je pa spoznal od prave strani, se je zavzel nad temeljitostjo njegovega znanja in praktičnostjo. Zdi se mi, da je s Petrom Pavlinom legel v grob zadnji izmed čebelarjev starega zlatega kova, tistih slovenskih čebelarjev, ki so nekdanj sloveli ne samo doma, marveč tudi za mejami naše domovine.

Poštenjak od nog do glave, blagega srca, radodarnih rok, brez zavisti in sebičnosti, skrben oče in gospodar, vse to je bil pokojni Peter Pavlin. Blag mu spomin!

Izkoriščajmo najboljše čebelne družine.

Jos. Verbič — Ljubljana.

emo, da so po naših čebelnjakih dobre, slabe in prav dobre čebelne družine in da imajo nekateri čebelarji boljše čebele nego nekateri. Če govorimo o dobroti čebelnih dru-

žin, ne mislimo toliko na številnost živali po panjih, kakor na njih prirojena svojstva in dajatve.

Malo dobrih čebel imajo številni A.-Ž.-čebelarji, ki smatrajo vse svoje čebele za enako vredne molzne kravice in zato rede vsak prirastek neglede na izvor in kakovost. Iz leta v leto vlačijo slabiče, bole-

havce, zapravljaljvce in lenuhe ter čakajo, da se bodo po čudežnem naključju nekega dne izpremenili v odlične plemenjake, seveda čakajo brez uspeha.

Tem čebelarjem je vsak izdatek za premeno matic pretežak. Njih čebele si morajo roditeljice v vsakem primeru in času same vzrediti. Le če to zaradi pomanjkanja zalege ni mogoče, si pri komerkoli izprosijo kako matico, čeprav je že onemogla ali pa zavržena.

Niti ne zavedajo se, da imajo s svojimi slabimi čebelami več dela in skrbi in od njih manj dobička kot drugi z boljšimi. Pa tudi upati ne morejo, da se jim same od sebe izboljšajo. Niti najizdatnejša paša

jim ne more pomagati. Slabe matice jim rode manj vreden zarod in več trotov nego dobre medarice. V njihovih čebelnj-kih nadkriljuje število slabih trotov število dobrih. Kam nas to vodi, ljudje ne mislijo.

Trotje imajo za čebele isti pomen, kakor samci drugih živali za svoje pleme. Povsod vplivajo enako na zarod, kot samice, zato jih pri govedu, konjih, prašičih in pri drugih domačih živalih skrbno pregledavamo in ocenjujemo, preden jih določimo za pleme. Za kakovost trotov se pa pri nas nihče ne briga, zato nam preti velika škoda.

Slabi troti ne kvarijo lastniku samo tega, kar ima slučajno dobrega, temveč tudi škodljivo vplivajo na kakovost čebel v daljnji okolici. Naravna posledica bo splošno propadanje naše čebelne pasme. Naši predniki so v preprostih kranjičih tako čebelarili, da je postala naša čebela svetovno slavna. Sedanji čebelarji pa prav resno ogrožajo dobro ime kranjic.

Boljše čebele so doma pri redkeje se-
janih čebelarjih, ki se držijo načela, da le
žrtve rode blagoslov. Ne žalujejo za sla-
biči, ki jih brez oklevanja odstranjujejo in
brez obotavljanja izmenjavajo matice, ki
se ne vedejo povoljno. Mlade matice si
nabavljajo iz boljših plemenjakov, ki so
jih namenoma osirotili ali pa iz dobrih
izrojencev.

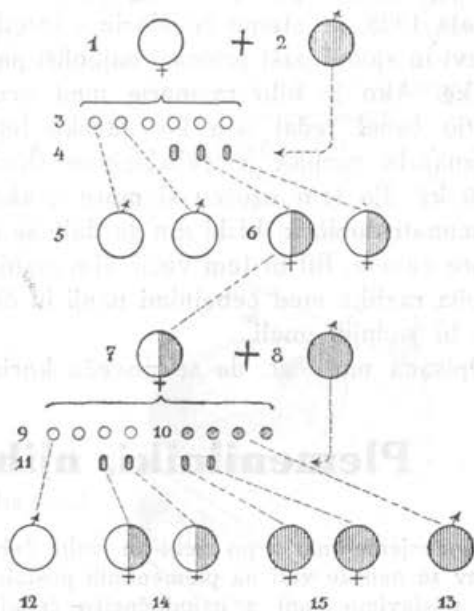
S tako enostransko rejno odbero mo-
remo doseči lepe uspehe, nikdar pa ne
bomo izenačili vseh panjev z najboljšimi
plemenjaki, ki so naš ponos in ki jih vi-
soko cenimo. Kako težko se ločimo od
njih, se je pokazalo lansko leto, ko je
naše društvo javno razpisalo tekmo naj-
boljših čebelnih rodov in se je zama-
nilo, da bi tak rod pridobilo.

Vrednost najboljše družine se v našem
običajnem čebelarskem obratu zelo pre-
cenjuje, ker ohrani odličen panj svoje vr-
line le toliko časa, dokler v njem gospo-
dari ena in ista matica. Ko jo pa izgubi,
preleže ali jo z rojem odslovi, izgubi na-
vadno svoj izreden sloves.

Če bi se hčerka izvrstnega panja, ozi-
roma matice, oplemenila z enakovrednim

trotom, bi panj ohranil svoj sloves. To se
pa tem redkeje zgodi, čim manj odličnih
družin imamo. Mlada matica se navadno
oplemeni z manjvrednim trotom in rodi
trote, ki so sicer prvovrstni, od nje izvi-
rajoče čebele in matice pa so mešanke,
ki imajo le polovico odličnih lastnosti svoje
stare matere.

In če se taka oplemenitev ponovi še v
naslednjem kolenu, in to se pri velikem
število slabejših trotov skoraj redno do-
gaja, dobimo čebele in matice, od katerih
je le še polovica mešank, druga polovica
pa je izenačena s slabo trotovsko družino.
V tem kolenu ima polovica trotov priro-
jenost prababice, ostali pa so manjvredni,
ker so popolnoma enaki svojemu slabemu
očetu. V tem razmerju se dobra svojstva
nadalje izgublajo. (Glej sliko!)

Slika,
ki kaže propadanje dobrega čebelnega rodu.

Dobra matica (1) se oplemeni s slabim trotom (2) in proizvaja jajčne stanice (3), ki jih oploja s semenskimi nitkami (4) slabega trota.

Iz neplojenih jajčec nastanejo prvovrstni troti (5) in mešanke (čebele in matice) (6). Matica (6=7) se oplemeni s slabim trotom (8) in proizvaja jajčne stanice samo dobrih (9) ali samo slabih svojstev (10). Iz njenih neoplojenih jajčec nastane polovica dobrih (12) in polovica slabih trotov (13). Ako pa jih matica oplodi s semenskimi nitkami (11) slabega trota, je prva polovica delavk in matic mešank (14), druga polovica pa že popolnoma enakih slabemu očetu (15).

Izvrstna čebelna družina je torej pri današnjem obratovanju, ko premalo ali nič ne skrbimo za rejno odbero in prepuščamo plemenjenje zgolj slučaju, nestalna, neizkoriščana in zaradi tega malopomembna dobrina. Veliko vrednost pa bi imela, ako bi jo obdržali na njeni višini in z njo požlahtnili še ostale družine.

Dobiček, ki bi ga imeli od tako nastale večje pridnosti, kažeta sledeča primera. Znanemu ljubljanskemu čebelarju, ki predvidno odbira zalego za mlade matice, in oskrbuje 40 panjev, je dal v preteklem letu najboljši panj 8 kg, ostali pa po 5, 4 ali 3 kg medu. Če bi mu prinesli vsi ostali panji razen prvega po 5 kg, bi pridelal v celoti (39 krat 5 in še 8 =) 203 kg. Ako bi pa imel vse čebele izenačene z najboljšim panjem, bi pa dobil (40 krat 8 =) 320 kg, torej najmanj 117 kg medu več.

Leta 1928. je istemu čebelarju v izredni hojevi in ajdovi paši prinesel najboljši panj 80 kg. Ako je bilo razmerje med pridnostjo čebel tedaj isto kot lansko leto, je znašala razlika v čebelarjevo škodo 1170 kg. Po tem vzorcu si more vsakdo izračunati dobiček, ki bi mu ga dale samo dobre čebele. Bil bi tem večji, čim manjša bi bila razlika med čebelnimi panji in čim več bi zadnjih imeli.

Opisana možnost, da se poveča korist,

ni samo namišljena, temveč v resnici dosegljiva, ker je dokazano, da se dado pridnost in druga svojstva dvigniti celo pri čebelah, ki jih skromni čebelarji smatrajo za najboljše. Treba je le, da dosledno odbiramo in porabljamo za pleme ne samo najboljše matice, temveč tudi ravno take trote in da skrbimo, da se plemenjenje vrši po naši volji.

Dokaz za to so prinesli in prinašajo premnogi čebelarji drugih narodov, posebno pa Švicarji, ki že več desetletij izpopolnjujejo svojo čebelno pasmo in dosegaajo krasne uspehe.

Dokaze nam nudijo tudi rejci drugih živali, ki so si na sličen način pomagali. Neverjetno veliko so dosegli glede mlečnosti živine, teže in debelenja prašičev, porabnosti konj, nosnosti kokoši itd.

Zelo so se zavzeli v zadnjih letih za rejno odbero čebel in za omejitev njih svobodnega plemenjenja Rusi, ki so ustanovili v Železnovodskem ob severnem Kavkazu in drugod velike zavode za vzrejo matic.

Trajno krčenje čebelnih pasišč in splošna gospodarska beda silita tudi nas, da se začnemo posluževati najprimernejše poti, ki nas gotovo dovede do obilnejših čebelnih pridelkov, to je izboljševanja naših čebel.

Plemenilniki, njih oprema in uporaba.

Jos. Verbič — Ljubljana.

Plemenjenje matic po želji in volji čebelarjev se najlaže vrši na plemenilnih postajah. Tja postavimo panj z najodličnejšo čebelno družino, ki ima nalogo, da proizvaja pravčasno zadostno množino trotov. Imenujemo ga »trotarja«. Tega ne smemo zamenjovati s »trotovcem«, to je s panjem, ki v njem matica leže samo neplojena jajčeca, iz katerih se morejo razviti le trote.

Mlade, neoplojene matice dobivamo od drugih, ravno tako izvrstnih panjev »matarjev«, ki jih gojimo doma. Le njih ne-

oplojene matice pridejo, navadno ob času rojenja, v posebnih panjičkih, ki jih imenujemo plemenilnike, na plemenišče.

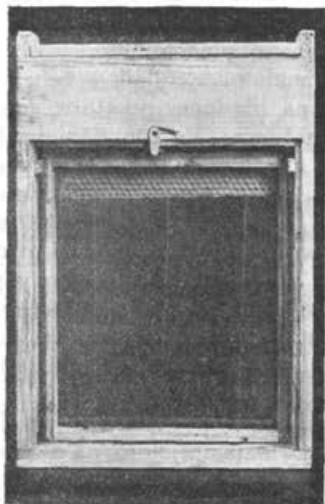
Plemenilnikov je več vrst. Naše društvo si je osvojilo švicarskega, ki ga je dr. Zander nekoliko predelal in ga priporoča. Spremenili smo ga le toliko, da je v skladu z mero A. Ž. panja.

Izbrani plemenilnik je zunaj merjen 35 cm visok, 24 cm dolg in 6 cm širok. Spodnje tri četrtine njegovega prostora so namenjene za bivališče malega, narejenega rojička, plemenilčka. Širši steni tega dela sta stekleni plošči, ki tičita v 0.5 cm globokih zarezah in jih moremo odpirati. Zaradi šip moremo pregledati čebele, matico, zalego in trote, ne

¹ Pri izbiri tega in drugih izrazov, ki jih bom rabil v sestavkih o čebelnem plemenjenju, je odločilno sodeloval gosp. Jos. Wester, nadzornik za srednje šole v pok. Za trud se mu iskreno zahvaljujem.

da bi mogle čebele odletavati. Na dnu je 11 cm dolga in 2 cm široka odprtina, ki jo zapira premična rešetka. Čebele ne morejo skozi njo. Rabi za zračenje, pa tudi za snajenje in za odstranjevanje mrtvic. Spodaj v eni končnici je 2 cm široko in 0,8 cm široko žrelo brez brade. Leseni stani, dno in strop so iz 1,5 cm debelih deščic.

V ta del plemenilnika obesimo in pritrdimo satnik, ki ima polovico običajne notranje

Plemenilnik z opremljenim satnikom.

velikosti satnika za A. Ž. panj, torej 19,5 cm dolžine in 23,3 cm višine. Dva taka satnika moremo vtakniti v en satnik A. Ž. panja, da potem lahko primerno porabimo zalego in zalogo medu, ki bi ostala v njih.

Prostor plemenilnika nad bivališčem čebel je razdeljen z navpično deščico v dva dela. Na strani, kjer ni žrela, je prostor za matičnico. Spodaj je brez pregrade zvezan s prostorom za čebele, zgoraj pa je pokrit s pokrovom, ki ima jeklen jeziček, ki nanj obesimo matičnico.

Poleg pravkar omenjenega dela je znotraj merjena 15 cm dolga, 5 cm široka in 5,5 cm globoka shramba za hrano. Pokrivamo jo s šipo. Iz prostora za matičnico vodi k zalogi hrane 1,5 cm dolg in 0,8 cm visok prehod.

Stekleno ploščico in pokrovček za matičnico pokriva, varuje in trdno drži varovalna deščica z zapiralom.

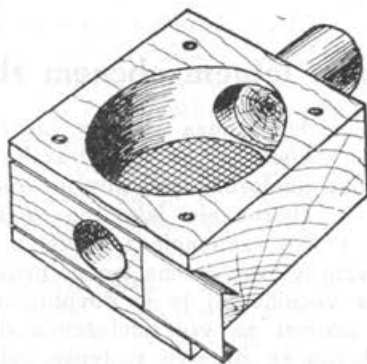
Za plemenilnike so potrebne posebne matičnice. Delajo jih iz 4 cm dolgih, 4,3 cm visokih in 2 cm širokih, pravokotno obdelanih koscev lipovega lesa. Skozi leseni kosci izvrtajo pravilno, gladko votlino, ki ima v svetlobi 2,7 cm in jo od obeh strani zaprejo s kovinsko mrežico. Skozi eno najmanjših obmejnih sten drži v votlino 1,7 cm širok valjast

vhod, ki služi za dodajanje matičnjaka. Zapičamo ga z lesenim zamaškom. Na nasprotni strani pa je 0,8 cm široka odprtina, skozi katero dodajemo matiči hrano in jo zatvarjamo s kovinsko ploščico, tekočo v utorih.

Pred porabo moremo plemenilnik primerno opremiti. Satniček ozičimo na isti način kot vse satnike. Tri navpične žične vezi, in sicer ena v sredi, dve pa po 3 cm od sten zadostujejo. Pod zgornjo latico pa pritrdimo čez vso dolžino 2–3 cm širok trak, ki ga odrežemo od satnice.

Prostor za hrano natlačimo skoraj do vrha s sladkornim testom, ki ga lepo poravnamo. Za vsak plemenilnik ga rabimo 45–50 dkg. Med površjem testa in steklenim pokrovom ostane le toliko prostora, da se morejo čebele izogibati med seboj.

Sladkorno testo je važna snov, ki jo rabimo posebno pri plemenjenju in dodajanju matic. Cenimo ga, ker ga čebele radi sprejemajo, ker nima preizdatnega vonja, da bi vabil roparice, in ker je trden (ne trd) in gneten in moremo z njim trajno zapirati matičnice. Delamo ga iz štirih petin sladkorne moke in ene petine medu. Polovico od potrebne, presejane sladkorne moke nasujemo v skledo, napravimo v njeni sredini jamico in vlijemo vanjo ves potreben, popolnoma tekoči med, ki smo ga prej nekoliko segreli. Iz te mešanice napravimo testo, ki se pa neprestano redči in leze narazen. Zato mu je treba

Matičnica (leži in je na zgornji strani brez mrežice).

vedno iznova dodajati sladkorja in ga gnesti toliko časa, da končno obdrži svojo obliko. Pri večji množici traja gnetenje par ur. Če ga nismo dovolj dolgo gnetli, se nam v kratkem času zopet razleze in postane moker.

Ko smo oskrbeli plemenilnik s hrano, ga obljudimo. V vsakega pride četrta kilograma pretežno mladih čebel. Otresemo ali ometemo jih s satja v poseben, pokončen zaboj, v trotje sito, kjer jih presejemo in ločimo od trotov. Ta zaboj je po Švicarju dr. Kramerju 70 cm

visok (po mojem mnenju bi mogel biti tudi veliko nižji) in ima dno, ki je znotraj 40 cm široko in ravno toliko dolgo. Izdelan mora biti natančno tako, da je vsa odprtina od vrha dol enako velika.

Ko smo otresli vanj čebele, ki jih moremo vzeti z raznih panjev, položimo na odprtino lahek lesen okvir, ki meri 39,5 cm v kvadratu ter je čez njega nabita matična rešetka in postavimo zaboj v hlad in temen prostor. Okvir pritiska na čebele in se pomika navzdol, čebele pa lezejo skozi rešetko in se nabirajo ob stenah nad njo ali pa na zamreženem pokrovu, ako smo nanj obesili kako matičnico z matico. Da okvir ne pride prav do dna, in preveč ne tišči čebel, zavijemo skozi vse stene opisanega sita 3 cm nad dnom po en vijak, ki sega skozi stene zaboja.

Naslednje jutro napolnimo plemenilnike s presejanimi čebelami. V to svrhu zadela čebelar plemenilnikovo žrelo, odpre eno njegovih steklenih šip od zgoraj in nagne plemenilnik v poševno lego. Pomočnik zajame že navedeno množino čebel ter jih vsuje v plemenilnik, ki ga čebelar takoj nato zapre in postavi vsaj za šest ur v temen in hladni kraj. Stati mora na dveh letih tako, da more od spodaj zraket do čebel.

V tem času moramo že imeti pripravljene neoplojene matice v matičnicah. Predhodna dela z njimi so sledeča. Preden matičniki do-

zore, jih previdno odrežemo od satja in jih pritrdimo, ne da bi jih pri tem ali pred tem obračali in ohlajali, na zamaške že opisanih matičnic. Na spodnji konec zamaška kanemo kapljo raztaljenega voska in preden otrdne, pritismo nanj matičnik, ki ga nato previdno vtaknemo v matičnico. Spodnjo odprtino matičnice pa zamažemo s sladkornim testom in jo zapremo s kovinsko ploščico. Matičnico z matičnikom denemo potem zopet med satje v panj, ki je matico do sedaj vzrejal, in počakamo, da se ta izvali. Šele nato začnemo z obljudovanjem plemenilnikov.

Ko smo imeli plemenilnik s čebelami predpisani čas na hladnem prostoru, mu dodamo matico v matičnici. Prej matičnici odstranimo zamašek in zademo nastalo odprtino s kosom sladkornega testa, potem jo pritrdimo na plemenilnikov pokrovec s tem, da zatakamo njegov jekleni jeziček za njeno kovinsko ploščico in jo nato naglo potisnemo v plemenilnik, ne da bi izpustili preveč čebel. S pripravnim papirnatim trakom si pri tem delu lahko tako pomagamo, da nam ne uide nobena čebela.

Plemenilnik s čebelami in matico pride nato zopet za najmanj 36 ur na hladno. V tem času čebele izjedo sladkorni zamašek, oprosti matico in se združijo z njo v strnjen rojček ob satničnem traku. Tako pripravljene plemenilnike pošljemo na plemenilno postajo.

Poročilo

o rednem letnem občnem zboru Čebelarkega društva za Slovenijo.

V dvorani Okrožnega urada v Ljubljani se zbral zbor čebelarjev iz vse Dravske banovine. Velika udeležba delegatov in drugih čebelarjev je zborovanje jako povzdignila in pokazala veliko zanimanje za društvo. K veliki udeležbi je brez dvoma mnogo pripomogla polovična voznina, ki jo je dovolilo ministrstvo za promet za vse udeležence občnega zbora. Javno se društvo najlepše zahvaljuje ministrstvu za to naklonjenost. Med udeleženci so bili zastopniki 49 podružnic z 80 glasovi.

G. predsednik prof. Verbič je otvoril občni zbor ter najprej ugotovil na podlagi štetja vseh delegatov sklepčnost občnega zbora. Pozdravil je vse gg. delegate, posebno še zastopnika banske uprave g. ing. Jelačina. Pozdravil pa tudi prav prisrčno starost naših čebelarjev in zvestega člana g. Sajeveca iz Postojne. Obenem je pozdravil zastopnike tiska in se zahvalil listom za naklonjenost, ki so jo društvu izkazovali. Prav posebno javno zahvalo pa je izrekel narodnemu poslancu

g. Antonu Krejčiju, ki je pridobil društvu lepo državno podporo in tudi v mnogih drugih društvenih zadevah odboru rad pomagal.

Gosp. predsednik je nadalje omenil raznovrstno delo z željo, da bi ustregel članstvu in povzdignil razvoj čebelarstva. Le ena zadeva odboru še ni uspela, to je ureditev pašišč. Kakor vsako leto, je občni zbor poslal tudi letos vdanostno izjavo Nj. Vel. kralju Aleksandru ter vdane pozdrave g. ministru Juraju Detroviču in g. banu dr. Marušiču. Vse pozdrave in vdannostno izjavo je občni zbor sprejel z odobravanjem in pritrditvijo.

Za overovatelja zapisnika občnega zbora je g. predsednik predlagal novi odbor društva.

Po teh uvodnih besedah je g. predsednik prosil tajnika, naj prebere svoje poročilo.

Tajnikovo poročilo.

I.

Preteklo leto 1932, ki je bilo 35. društveno leto, nam je prineslo težke udarce na polju

splošnega čebelarstva. Prištevati ga moramo zato v vrsto najslabših let. Nevzdržnemu gospodarskemu položaju se je pridružila še izredno slaba letna paša, ki je trajala skoro skozi vse leto. Da je v takem položaju nastal zastoj čebelarstva razvoja, je umevno. Kakor pa zasije po vsakem dežju blagodejno solnce, tako smemo s polnim zaupanjem pričakovati letos boljše letine z željo, da bi nadomestila vse, kar smo v preteklem letu izgubili.

Delovanje odbora pa se je v letu 1932 zelo razvilo. To je razvidno pred vsem iz sejnih zapisnikov, ki izkazujejo, da je imel odbor 39 sej. Zaradi ogromnega gradiva je imel ožji odbor od lanskega poletja dalje redne tedenske seje. V ožjem odboru so bili gg. predsednik prof. Verbič, urednik Avgust Bukovec, vodja Čebelarne Adolf Arko, tajnik in blagajnik Mirko Dermelj ter odbornika Janko Babnik in Anton Žnideršič. Med letom je izstopil g. Janko Babnik. Mesto njega pa je vstopil namestnik g. prof. Slavko Raič. Ker se je med letom preselil v Ljubljano član širšega odbora g. Ludvik Puš, ga je ožji odbor sprejel v ožji odbor. G. Puš pa je pozneje zopet izstopil.

Širši odbor je imel lansko leto le dve seji. Prvo pred občnim zborom, drugo takoj po občnem zboru, na kateri se je konstituiral. V širšem odboru so bili gg. Gallob Rudolf iz Mežice, Lenarčič Anton iz Ptuja, Majer Julij iz Doba, Močnik Peter iz Studencev pri Mariboru, Okorn Josip iz Škofje Loke, Peterlin Alojzij iz Kočevja, Puš Ludvik iz Novega mesta, ki pa je izstopil, Strgar Ivan iz Boh. Bistrice in Štefanciosa Anton iz Donačke gore pri Rogatcu. Kot pregledovalca računov sta delovala gg. Sluga Anton in Šmajdek Ivan. Želja ožjega odbora je vedno bila, da bi se širši odbor sestajal vsako leto vsaj parkrat k seji. Iz gmotnih razlogov pa je bilo to nemogoče, kajti vsaka seja širšega odbora bi veljala društvo okrog 1.200 Din.

Iz delovanja odbora bi omenil sledeče važne dogodke:

Plemenilna postaja. To je prva taka postaja pri nas, ki bo za naš čebelni zarod izredne važnosti. Če hočemo ohraniti našo čebelo z vsemi njenimi vrlinami, je treba izbirati dobre in čiste matice. To je mogoče le s plemenilno postajo. Postajo vodi naš predsednik g. prof. Verbič, zato smemo pričakovati, da bo najbolje uspevala. Odbor bo sestavil poseben pravilnik, po katerem se bo delovanje postaje vršilo in urejevalo.

Preiskava čebel. Kakor lansko leto je naše društvo tudi letos poslalo zopet več čebel dr. Goetzeju v Landsberg v Nemčijo, ki je pre-

iskaval njih rilčke in našel prav povoljne rezultate. Z merjenjem rilčkov pa se je začel baviti v Ljubljani tudi g. dr. Kern, šef veterinarskega in bakteriološkega zavoda. Ta zavod je bil našemu društvu jako naklonjen in je stalno raziskaval čebelne bolezni. Škoda le, da naši čebelarji še vse premalo vedo o tem zavodu in se ga ob kritičnem obolenju čebel vse premalo poslužujejo.

Velesejska razstava je postala že vsakoletna prireditev našega društva. Vršila se je tudi preteklo leto. Zaradi pomanjkanja prostora pa se ni mogla urediti tako, kakor je odbor želel. Te razstave pa nam kažejo silno potrebo po izboljšanju naših pridelkov. Na razstavljenih predmetih se namreč jasno vidi, kakšni morajo biti in kakšni ne bi smeli biti. Treba bo še precej pouka, preden bo naše blago tako, da se bo tudi razvajeno tujčevo oko rado ustavilo na njem.

Kontrola medu. Mnogo je bilo dela s pravimi za kontrolo medu. Sestavili smo pravilnik in tiskovine, ki jih je založila Čebelarna. Kontrolo medu vodi naš strokovnjak g. Žnideršič, pri tem pa mu pomaga še g. dr. Podgornik. Priporočati moramo vsem podružnicam, da se za kontrolo medu začno zanimati in jo vpeljavati v svojem delokrogu. Vsak začetek je sicer težak, a s trdno voljo moramo prodreti tudi v tem oziru.

Društvena Čebelarna je poslovala začetkom leta v Vošnjakovi ulici. Zalogo in poslovanje pa je tako razširila, da se je morala preseliti med letom v nov večji lokal v Pražakovi ulici. Vodi jo g. ravnatelj Arko, kateremu mora biti društvo hvaležno, da jo je tako zelo povzdignil. Jako razveseljivo dejstvo pa je, da so se ljudje začeli za Čebelarno zelo zanimati, vsled česar prodaja medu jako lepo napreduje. Zeleti je, da bi bila Čebelarna krepka opora našega društva. Več o njej pa bo poročal g. vodja sam.

Zdravstveno stanje čebel. Kaka posebna bolezen čebel v Dravski banovini preteklo leto društvu ni bila prijavljena. Potrebno pa bi vendar bilo, da bi se postopoma vsako leto pregledale čebele po posameznih srezih in se točno preiskale. S tem bi ohranili naš rod zdrav, krepko bi potem lahko branili našo čebelo proti napadom v tujih časopisih, ki nam hočejo vedno škodovati.

Med in sladkor. Medu je bilo lansko leto žal prav malo. Spomladno deževje in poletna suša sta nam vzela ves pridelek. Vrh tega pa je popolnoma odrekla tudi ajda, s katero smo izgubili zalogo za zimo. To pa je bil glavni vzrok, da je bilo treba seči po sladkorju. Preteklo leto je društvo naročilo in razdelilo pet in pol vagona sladkorja. To je bil najžalostnejši

pojav lanskega leta. Če bi imeli čebelarji zadostnih sredstev, bi ga razdelili še več. Sladkor se je denaturiral v Ljubljani pod nadzorstvom odborovih zastopnikov in dveh organov finančne kontrole, in sicer s 3% oglja. Prvotno se je dovolil za čebele s katranovo vodo denaturiran sladkor. Po daljšem boju se je odboru posrečilo merodajno oblast prepričati o škodljivosti denaturiranja s katranovo vodo. Ker dobi naše društvo dovoljenje za trošarine prost sladkor pri Finančni direkciji v Ljubljani, je s tem poslovanje za dobavo sladkorja zelo olajšano.

Reklama. Zaradi pomanjkanja medu se o njem v časopisju ni toliko pisalo. Pač pa je odbor pripravil za boljšo letino brošuro, ki jo je spisal g. prof. Verbič. Po naročilih sodeč sklepamo, da brošura splošno ugaja in da bo za reklamo prav dobro služila.

Potujoča kmetijska razstava. Za to razstavo je odbor vse potrebno pripravil. Razstavni vlak pride v Ljubljano dne 1. in 2. junija in bo potoval po Dravski banovini od 1. junija do 23. julija ter se bo ustavljal po vseh važnejših postajah. Naše društvo bo čebelarški vaon primerno preuredilo. Z razstavo bo potoval čebelarški predavatelj, ki bo v posameznih krajih predaval o čebelarstvu.

Zbiranje imen vseh čebelarjev in podatkov o številu panjev bo pokazalo jako zanimivo statistiko, ki jo bomo porabili za Janševo obletnico. Želimo le, da bi zbirka bila čimprej zaključena.

Pašišča so pač najtrši oreh. V preteklem letu smo prosili bansko upravo s posebno vlogo pomoči ter večkrat osebno intervenirali o zadevi. Banska uprava je sicer izdala neki odlok, ki je bil objavljen v Čebelarju, ni pa zadeve končno še uredila. Zbrala je sicer že nekaj potrebnih podatkov, a kljub temu je ostala zadeva na mrtvi točki. Letos smo zopet vložili ponovno prošnjo. Ako bi imelo društvo zadostnih sredstev in pravno moč, bi s parcelacijo pašišč samo uredilo to perečo zadevo. Toda je tako kočljiva, da mora tu poseči oblast. Društvo je dalo v delo posebne zemljevidne karte o pašiščih, da bi tako moglo na njih podlagi pomagati, da razreši ta težavni položaj. Ker pa je društvo brez pravne moči, je vezano le na odredbe banske uprave.

Prevažanje čebel na pašo se je letos vršilo v prav majhnem obsegu. Vzrok temu je bila predvsem velika suša, ki je povzročila, da ajda ni uspela. Čebelarški vlak je sicer vozil tudi letos po Gorenjskem, toda se ni izplačal.

Naše društvo je tudi preteklo leto bilo član Zveze jugoslov. čebelarških društev v Beogradu, ki ga zastopa g. predsednik Verbič.

Poleg omenjenih zadev je odbor razpravljaj

na svojih sejah tudi še o izpitni komisiji za predavatelje, o novih društvenih pravilih, o čebelarstem zakonu, ki bo v kratkem predložen narodni skupščini.

II.

Predavanja. Društvo je priredilo s pomočjo subvencije ministrstva in podpore banske uprave pri raznih podružnicah 30 predavanj in tečajev ter en čebelarški shod na Viču pri Ljubljani. So podružnice, ki se za predavanja zelo zanimajo in se redno poslužujejo te ugodnosti. Druge pa se za predavanja ne brigajo. Napredek čebelarstva pa je mogoč le s pomočjo pouka. Obisk predavanj je bil povsod dovoljen, nekod prav dober.

III.

Slov. Čebelar. Uredništvo našega lista je vodil g. Avgust Bukovec. List je tiskala Jugoslovanska tiskarna v 2.600 izvodih. Razpošiljal pa se je v 2.540 izvodih na 473 različnih pošt.

Od teh je bilo poslanih: podružničnim članom 1820, direktnim članom 665, v zameno 39, brezplačno 16, skupaj 2.540 izvodov.

Preko meje je bilo poslanih: na Koroško 11, v Italijo 43, na Poljsko 5, na Češko 10, v Ameriko 4, na Bolgarsko, Rusijo, Nem. Avstrijo, Nemčijo po 1—4, skupaj 77 izvodov.

Število članov se je v letu 1932 pomnožilo za 95.

IV.

V letu 1932 so imeli naslednji kraji čebelarške podružnice s sledečim številom članstva: Beltinci 14, Bled 10, Boh. Bistrica 21, Boh. Bela 6, Breznica 15, Borovnica 12, Braslovče 18, Bočna 24, Celje 31, Cerklje-Kranj 5, Cerknica 14, Črna-Prevalje 20, Črnomelj 14, Dobrava-Vintgar 10, Domžale 15, Dovje-Mojstrana 17, Dol. Lendava 18, Dolsko 13, Dobropolje 8, Guštanj 10, Gorje 14, Horjul 13, Hrušica 10, Hoče 14, Jarenina 11, Jesenice 29, Jezersko 10, Krka 10, Krtina 23, Kranj 32, Kočevje 20, Konjice 14, Kapela-Radenci 15, Kozje 9, Koprivnik 14, Kamnik 27, Ljutomer 20, Laško 23, Laze-Planina 11, Leskovec-Krško 40, Ljubljana 71, Makole 11, Mežica 29, Marenberg 4, Metlika —, Murska Sobota 18, Medvode 12, Mozirje 14, Maribor 35, Mursko polje 11, Novo mesto 41, Ormož 16, Prevalje 12, Poljane 26, Podpeca 19, Ptuj 21, Rob 13, Radovljica 20, Ribnica 21, Rogatec 16, Račna 15, Rogaška Slatina 6, Ruše 43, Sv. Marjeta-Moškanjci 12, Sv. Lenart 19, Sv. Lovrenc-Sl. gorice 10, Slovenjgradec 17, Središče 20, Sv. Trojica 7, Sv. Andraž 9, Strigova 13, Stoprce 9, Slov. Bistrica 15, Sv. Urban 4, Smlednik 18, Sodražica 18, Sv. Benedikt 10, Sav. dolina 14, Skaručna 16, Selca-Železniki 31, Sv. Ju-

rij ob j. ž. 14, Sv. Jurij ob Ščavnici 18, Št. Ilj 10, Št. Rupert-Sl. gorice 10, Št. Janž-Drv. polje 9, Šmartno-Litija 13, Šmarje-Jelše 13, Št. Vid 11, Škofja Loka 17, Št. Rupert-Mokronog 23, Šoštanj 18, Šmartno ob Paki 24, Šmarjeta-Novo mesto 10, Trbovlje 28, Tacen 19, Vič 36, Vodice 12, Vel. Lašče 12, Vojnik 18, Vel. Dolina 14, Vnanje gorice 12, Vrhnika 19, Zg. Dravsko Polje 21, Velenje 22, Zagorje 18, Žalna 11, Žužemberk 18.

V preteklem letu so bile na novo ustanovljene podružnice Naklo, Mursko polje, Zakot pri Brezicah, Št. Vid nad Cerknico, Štrigova, Žalna, Vnanje gorice in Žužemberk. Ene od teh so poslovale že leta 1932, druge pa so začele poslovati letos.

V letu 1932 je bilo torej vseh podružnic 110 s 1.820 člani. Od teh je na ozemlju bivše Kranjske 57 podružnic z 960 člani, na ozemlju bivše Štajerske 53 podružnic z 860 člani. Skupaj 110 podružnic s 1.820 člani.

Delovanje nekaterih podružnic je bilo jako živahno. Škoda le, da so druge zato tem bolj počivale. To se je videlo posebno pri naročbi sladkorja. Približno tretjina podružnic se je razprodaje sladkorja za svoje člane intenzivno udeležila, iz drugih podružnic pa so člani morali sami naročati sladkor. Škoda, da podružnice te privlačne prilike niso izrabile.

V.

Opazovalne postaje. Društvo vzdržuje 25 opazovalnih postaj. Vodi jih g. Majer Julij iz Doba. Zanimanje za opazovalne postaje med podružnicami jako raste. Škoda, da nima društvo na razpolago dovolj denarnih sredstev za nakup tehtnic, da bi moglo ustreči vsem prošnjam za podelitev postaje. Imamo še mnogo krajev v Dravski banovini, ki bi jih bilo treba preskusiti z ozirom na donos. V preteklem letu se je sprožila misel, da bi se vse postaje na novo preuredile. Po tehtnem preudarku pa je odbor opustil to misel, ker bi bila težko izpeljiva.

Knjižnica. Knjižnica je dobila novega gospodarja v osebi g. prof. Slavka Raiča. Po zaslugi g. predsednika je knjižnica pridobila brezplačno okrog 100 novih knjig. Več knjig je daroval društvu g. Ambrožič, poštni uradnik v Ljubljani iz zapuščine čebelarke tvrdke Ambrožičeve v Mojstrani. Naj mu bo izrečena s tega mesta javna zahvala. Knjižnica šteje sedaj okrog 600 knjig s Slov. Čebelarji vred. Knjižnica se je na novo preuredila in bo članom na razpolago. Pravilnik, po katerem se bodo knjige izposojevale, in imena knjig bodo objavljeni v Čebelarju.

Klišeji. Klišejev ima uprava v zalogi 323 komadov.

Zveza v Celju. V krogu čebelarskega društva deluje v Celju Zveza čebelarskih podružnic za mariborsko okrožje, katere predsednik je g. župnik Henrik Peternel. Zveza vrši za svoj okoliš važno nalogo posebno z ozirom na predavanje.

Kongres. V Parizu se je vršil mednarodni čebelarski kongres. Jugoslovanske čebelarje sta zastopala gg. Djordjević iz Beograda in dr. Bosek iz Zagreba. Naše društvo je dobilo obširno poročilo o tem kongresu, ki ga je spisal g. Djordjević.

Čebelarski zakon. Naj omenim proti koncu še čebelarski zakon. Dolgo se je delalo na njem. Še pred leti je poslalo naše društvo osnutek za ta zakon v Beograd. Ta osnutek je bil popolnoma predelan. Kakšen je sedaj ta zakon, društvu žal ni znano, ker na ponovne prošnje do danes ni dobilo prepisa osnutka. Kolikor smo zvedeli od dobrih znancev, bo zakon v kratkem predložen narodni skupščini. Iz tega vzroka je moral odbor prekiniti s predelavo novih društvenih pravil. Ako bo čebelarski zakon res predložen narodni skupščini in tudi sprejet, bo treba sklicati letos še izreden občni zbor, ker bo treba z ozirom na novi zakon preurediti društveno poslovanje.

Zdi se mi potrebno, da opozorim ob tej priliki vse gg. delegate in navzočne čebelarje še na izredno obletnico, ki jo bo praznovalo prihodnje leto naše društvo. V prvi polovici leta 1934 bo namreč preteklo 200 let, odkar se je rodil naš prezaslužni učitelj in oče vseh čebelarjev Anton Janša, po čigar čebelarskih resnicah vodimo še danes naše čebelarstvo. Zdi se mi, da se slovenski čebelarji premalo zavedamo, kaj je bil Janša za nas. Ker je bil Janša poleg svojega strokovnega znanja tudi še sin naše zemlje, je naša sveta dolžnost, da ga društvo kar najsvečaneje proslavi. S primerno proslavo v Ljubljani in v Zabreznici na Gorenjskem razkrijmo Janšo vsemu svetu, da ga bodo znali ceniti tudi oni, ki ga do sedaj še niso poznali. Vse podružnice naj se oddolže njegovemu spominu s predavanji in prireditvami, posebno pa s pridobivanjem novih članov. Vse, kar čebelarji, mora priti to leto v krog organizacije. Potrebno je zato, da se na ta jubilej pripravljamo že sedaj. Naše geslo bodi od sedaj njegovo ime, njegov duh pa naj vžge globoko zavest vsem čebelarjem za složno delo v procvit slovenskega čebelarstva, ki ga je Janša tako zelo ljubil.

S pozivom »Vsi na delo za Janševo obletnico« končujem svoje skromno poročilo.

K tajnikovemu poročilu se je prvi oglašil delegat podružnice v Ribnici g. Mihelič in predlagal:

1. Potrebno bi bilo, da se seje širšega odbora vrše večkrat na leto.

2. Razstava na velesejmu naj bi se uredila tako, da bi med prodajali vsi člani in ne samo nekateri.

3. Zdravstveno stanje čebel je tako, da bi bilo potrebno ustanoviti poseben odsek, ki bi čebele preiskoval.

4. Slabo je, če se je članstvo obdržalo le zaradi sladkorja. To naj bi se v poročilu ne omenjalo.

5. Kaj je društvo storilo za čebelarški zakon.

6. Janševa proslava naj se praznuje na resen način.

G. predsednik je zaporedoma pojasnil vse stavljene točke.

Glede sej širšega odbora sta podala svoje pojasnilo tudi člana širšega odbora gg. Lenarčič in Peterlin. Za večkratno sklicanje širše seje se je izjavil tudi g. Guna iz Zagorja in

g. Vuk z Vrhnike ter zastopnik podružnice v Smledniku. Te debate so se udeležili tudi gg. Peternel, Rojina, Šmajdek, Gorkič. Končno je občni zbor sprejel predlog g. Peternela, ki se glasi:

»Občni zbor nalaga bodočemu ožjemu odboru dolžnost, da skliče v tem poslovnem letu vsaj eno sejo širšega odbora približno sredi leta, po potrebi med mesecema julijem in septembrom, če se izkaže potreba, tudi več kot eno sejo širšega odbora med letom.«

S pojasnilom g. predsednika na stavljene točke se je g. Mihelič zadovoljil.

Med to debato je g. predsednik tudi predlagal, naj se prihodnje leto skliče občni zbor namesto marca meseca kot dosedaj maja meseca, in sicer v Ljubljani, ki naj bi bil v zvezi s proslavo obletnice Janševega rojstva. Občni zbor je predlog sprejel.

Po tej splošni debati je bilo tajnikovo poročilo odobreno in sprejeto.

Opazovalne postaje.

Julij Mayer — Dob pri Domžalah.

MESEC MAREC.

Blagodejna toplota marčnih dni je zbudila naravo k novemu življenju. Po livadah so odpirali milijoni pomladnih cvetic svoje dobro založene zakladnice. Probujali so se tudi panji in pošiljali nepregledne vrste pridnih delavk, da bi iz naravnih zakladov zajemale prvi pomladni kruhek...

A mnogo panjev se ni več zbudilo k novemu življenju. Posebno močno prizadeto je Dravsko in Ptujsko polje ter Prekmurje, deloma tudi Krško polje. Torej pokrajine, kjer edino ajda redi čebele. Nekateri čebelarji so prišli ob vse, saj so čebelnjaki, kjer je 25—30 panjev umrlo. **To da misliti!** Drugi »čebelarji« pa čebelicam niso privoščili niti »črnega« sladkorja, ki se je izkazal kot prav dobra zimska prehrana. Ponekod pa so padali tudi panji, ki se zaradi novega mraza niso mogli pomikati za zalogo in so tako rekoč pri polni mizi umirali od lakote. Mnenja so, da so prišli panji zaradi slabe lanske letine v zimo s samimi

starimi čebelami, ki so pozimi odmrle, slabici pa se niso mogli pomikati za hrano.

V zavetnih legah so donašale čebele obnožino že od 7., drugod pa od 12. dalje. Dasi so pridno izletavale in je ponekod konec meseca zacvetela vrba, je jeziček na tehtnici občutno padel. Tri postaje so že izkazale prvi donos. Poraba od dne do dne vidno raste, zato treba sedaj v aprilu največje pozornosti, da ne bo še večje katastrofe.

Vse postaje poročajo o lepem napredku panjev. Ponekod so imeli že v začetku meseca zaležene 3—4 sate, drugod celo do 5. Proti koncu meseca so bili plemenjaki že izredno krepki in živalni.

Zdravstveno stanje čebel je povsod izborna. O griži ali drugih boleznih ni nikjer sledu. Vsi pogoji za dober letošnji napredek so dani, z velikim upanjem torej lahko zremo v pomlad, če nam bo le vreme naklonjeno.

(Mesečni pregled je na str. 75.)

Društvene vesti.

Predavanja. Osrednji odbor je na zadnji seji obravnaval predavanja po podružnicah. Ugotovljeno je bilo, da je nekaj podružnic, ki redno vsako leto skrbijo za predavanje, mnogo pa jih je, ki se za to nič ne zmenijo. Napredek čebelarstva je mogoč le s poukom. Podružnice, ki že dalje časa niso imele predavanja v svojem okrožju, naj se zglase in sporoče kraj,

mesec in snov za predavanje. Opozorimo pa, da je mesec maj že ves oddan.

Tečaj za kontrolorje medu se bo vršil konec meseca maja. Prijave sprejemamo še do 20. maja. Podružnice naj zato določijo svoje kontrolorje, ki so določeni, da se tečaja udeležijo. Tik pred začetkom medene kupčije glavnemu odboru ne bo mogoče tečaja pri-

Mesečni pregled za marec 1933

Kraj	Višina nad morjem	Panj je teže									Toplina zraka			Dni je bilo								
		pridobil v			izgubil v			v mese- cu čistih dkg	največ pridobil	naj- višja	naj- nižja	sred- nja me- sečna	izletnih	deževnih	snežnih	oblačnih	pol jasnih	jasnih	vetrovitih			
		1.	2.	3.	1.	2.	3.															
mesečni tretjini dkg						pri- dobil	po- rabil	dkg	dne	C°												
Blejska Dobrava . .	577	—	—	—	40	50	70	—	160	—	—	+18	—	6	+5	16	4	—	9	4	18	4
Breg-Križe	483	—	—	—	20	50	40	—	110	—	—	+19	—	3	+6.2	12	4	—	9	4	18	8
Virmaše-Škofja Loka .	361	—	—	—	50	70	100	—	220	—	—	+18	—	2	+6.2	17	9	—	11	9	11	22
Tacen-Šmarna gora .	314	—	—	—	40	60	105	—	205	—	—	+22	—	7	+5	24	6	—	13	7	11	18
Dob	305	—	—	—	30	50	90	—	170	—	—	+20	—	7	+5	19	10	—	11	5	15	18
Rova	350	—	—	—	25	60	100	—	185	—	—	+19	—	4	+6	23	7	—	7	6	18	11
Škorno-Noví klošter .	450	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	+20	—	10	+5	16	7	—	10	8	13	17
Sp. Ložnica-Žalec . .	252	—	—	—	25	55	60	—	140	—	—	+15	—	12	+3.4	20	5	—	6	18	7	23
Muta	387	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	+15	—	12	+3.3	18	5	2	21	10	10	16
Sv. Duh-Selnica . . .	536	—	—	—	75	100	90	—	175	—	—	+13	—	12	+2.6	15	5	2	10	9	12	14
Studenci-Maribor . .	265	—	—	—	10	80	30	—	120	—	—	+19	—	4	+3.1	16	5	—	10	6	15	19
Podova-Dravsko polje	255	—	—	15	—	65	—	—	50	15	31	+19	—	11	+5.4	22	5	2	6	19	6	28
Cezanjenci	182	—	—	—	20	50	40	—	110	—	—	+22	—	8	+8.3	16	7	—	6	22	3	28
Predanovci	195	—	—	—	85	200	150	—	435	—	—	+10	—	3	+5.3	10	4	—	15	8	8	5
Nedeljica-Turnišče . .	170	400	100	200	200	285	195	—	—	—	—	+21	—	12	+6.2	12	5	—	15	5	11	13
Donačka gora-Rogatec	397	*)	*)	200	220	230	50	—	300	—	—	+25	—	8	+7.5	19	6	1	7	9	15	17
Leskovec-Krško . . .	186	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	+16	—	3	+6.4	24	2	2	8	5	18	7
Bučka	307	—	—	10	30	105	95	—	220	10	25	+21	—	1	+7.6	20	2	—	10	12	9	20
Krka	300	—	—	—	50	125	120	—	295	—	—	+20	—	5	+4.8	15	4	1	9	12	10	15
Cerknica	575	—	—	—	25	55	115	—	195	—	—	+20	—	5	+5	13	7	3	12	7	12	24
Sv. Gregor-Ortnek . .	736	—	—	—	70	65	75	—	210	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Novo mesto	180	—	—	—	50	75	135	—	260	—	—	+24	—	4	+7	21	6	1	5	7	19	16
Šmarjeta	375	15	15	20	20	125	50	—	110	38	19	+22	—	1	+6.6	26	1	—	7	7	17	24
Valpča vas	281	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

Vsi panji so A.-Ž. sestava. *) Dokrmljenje s sladkorjem.

rediti, zato je treba kontrolorje sedaj prijaviti. Ako bo dovolj prijavitelcev, bo tečaj tudi v Celju ali Mariboru.

Tečaj o vzreji matic se bo vršil v prvi polovici meseca junija. Prijave sprejema osrednje društvo do 20. maja. Spored tečaja bomo prijavitelcem sporočili pismeno.

Poseben tečaj o kužnih boleznih bo meseca maja ali junija v Ptujju za vse čebelarke podružnice ptujskega okrožja. Dan in kraj tečaja se bo prijavitelcem naznanil pismeno. Zaradi izredne važnosti tečaja je vsaka podružnica v okrožju Ptujja obvezna, da pošlje na tečaj vsaj dva člana, vabljeni pa so seveda vsi čebelarji.

Članarina. Še je mnogo članov, ki članarine za letošje še niso poravnali. Prosimo vse zaumnike, da store svojo dolžnost in nam članarino takoj nakažejo. Tudi članarine za lansko leto nekateri člani še niso poravnali. Položnice so bile priložene prvi številki Sl. Č. Dobiti jih je pa tudi na vsaki pošti. Pošljite takoj članarino!

Radio v naši službi. Dne 25. marca t. l. je predaval prof. Jos. Verbič po ljubljanskem

radiju o »Krivičnih obtožbah čebel in čebelarjev«.

Potujoča kmetijska razstava. Vlak s kmetijsko razstavo bo prispel v Ljubljano 31. maja t. l. ter bo vozil po Dravski banovini do 23. julija. Ustavljaj se bo na važnejših postajah, kjer si ga bo ljudstvo lahko ogledalo. Vrstni red je bledeč: v Ljubljani 1. in 2. junija, v Škofji Loki 3. junija, v Kranju 4. junija, v Trzinu 5. junija, v Lescah-Bled 6. junija, na Jesenicah 7. junija, v Kranjski gori 8. junija, v Boh. Bistrici 9. junija, na Vrhniki 10. junija, v Logatcu 11. junija, na Rakeku 12. junija, na Grosupljem 13. junija, v Dobropolju 14. junija, v Vel. Laščah 15. junija. Nadaljni vrstni red vožnje bomo priobčili v junijski številki Čebelarja.

Vabimo vse čebelarje, da si ogledajo zanimivo razstavo na svojih bližnjih postajah, ker bo poleg drugih kmetijskih panog razstavljeno v posebnem vozu tudi čebelarstvo. Več o razstavi v prihodnjem Čebelarju.

Vse primorske naročnike našega lista obveščamo, da naj se glede naročanja našega lista »Čebelar« in plačevanja letne naročnine, ki znaša 46 Din, obračajo na g. Pavla Gorkiča v Vertoibi pri Gorici.

Zveza čebelarških podružnic za mariborsko okrožje v Celju priredi meseca majnika sledeča predavanja: dne 7. maja v Zrečah za podružnico za konjiški srez, 14. maja v kmetijski šoli v Sv. Jurju ob j. ž., obenem za čebelarško podružnico pri Sv. Jurju, 21. maja v šmartnem ob Paki in pri Sv. Marjetji pri Moškanjcih, 25. maja pri Veliki Nedelji za ormoško podružnico, 23. maja v Podpeci v Mežiški dolini in v Križevcih pri Ljutomeru. — Tajnik.

Pravilnik

za društveno čebelno plemenilno postajo na Kopišču v Kamniški Bistrici.

Odbor Čebelarškega društva vabi društvene člane, da se poslužujejo ustanove za izboljšanje čebelnih rodov. Potrebno je, da brez izjeme vpoštevajo naslednja pojasnila in pravila.

1. Naloga plemenilne postaje ni, da bi vzrejala matice v večjem številu, nego le v tolikem, da si ohrani in po možnosti še s plemenskim odbiranjem izboljšuje svoj dobri čebelni rod.

2. Od društva vzrejene matice bodo dobivali proti odškodnini in proti obvezi, da bodo opazovali in primerjali svojstva njih zaroda z zarodom drugih družin le zanesljivi čebelarji, ki bodo po potrebi dobavljali društvu zarod (zalego) za nadaljnjo vzrejo matic. Kdor želi take matice, se mora zglasiti do konca maja.

3. Glavna naloga plemenilne postaje je skrb, da imajo čebelarji priliko, da se bodo njih matice z gotovostjo oplodile s troti iz najboljšega čebelnega rodu.

4. Postaja začne poslovati 15. maja in preneha s koncem julija.

5. Matice, ki jih bodo čebelarji pošiljali, naj bodo najboljšega rodu, ki ga imajo sami, njih sosedje ali podružnica.

6. Matice naj pošiljajo v predpisanih plemenilnikih, ki jih prodaja Društvena čebelar na ali pa so narejeni natančno po njenem vzorcu. (Eden stane 33 Din.)

7. Plemenilniki morajo imeti dovolj čebel in hrane sicer je uspeh negotov.

8. Doposlane čebele morajo biti presejane. Med njimi ne sme biti niti enega trota, sicer bo treba plačati tekom 14 dni kazen 50 Din ali pa bo zapadel plemenilnik z vsebino vred v prid društva.

9. Na plemenišču je prostora za 40 plemenilnikov, zato jih od enega čebelarja navadno ne sprejmejo več kot 10.

10. Pošiljko je treba vsaj 5 dni prej javiti vodji in povprašati za prostor.

11. Plemenilnike bomo sprejemali ob sredah in nedeljah po prihodu prvega vlaka na

postaji v Kamniku ali pa prejšnji večer v Ljubljani pri vodji postaje v Streliški ulici števil. 32.

12. Vsi dostavljeni plemenilniki enega čebelarja morajo biti v skupnem, lahkem, lesenem obodu, ob steklenih stenah zasenčeni, od spodaj prosti, da prihaja zrak do njih, in morajo biti opremljeni s skupnim ročajem za prenašanje. Na vsakem plemenilniku mora biti ime lastnika.

13. Plemenilnike bomo vračali ob sredah in nedeljah zvečer na kolodvoru v Kamniku pred odhodom zadnjega vlaka ali pa naslednje jutro pri vodji v Ljubljani.

14. Pristojbina za prenašanje, oplemenjenje in drugo znaša 10 Din od plemenjaka in se plača naprej.

15. Kdor sam prinese matice v predpisanem času na plemenišče, plača polovično pristojbino.

16. Društvo ne jamči za izgubo matic na plemenišču.

17. Od čebelarja, ki se mu matica na plemenišču izgubi, sprejmemo še isto leto drugo matico brezplačno v oplemenjenje.

18. Sam ne sme nihče postavljati kakršnih koli plemenilnikov od Stranj dalje ob Bistrici navzgor ali pa celo na plemenišče ali v njegovo bližino.

POROČILO O ODBOROVIH SEJAH OSREDNJEGA DRUŠTVA.

VII. seja dne 16. februarja 1933.

Navzočni: gg. predsednik Verbič, Arko, Bukovec, Raič, Znidarskič in Dermelj.

G. predsednik je prebral pismo g. Puša, s katerim naznanja svoj izstop iz glavnega odbora.

Tajnik je prebral zapisnik zadnje seje, ki je bil odobren; poročal je tudi o došlih dopisih, ki jih je odbor vzel na znanje.

G. predsednik je poročal o novih društvenih pravilih. Glede na to, da je bilo društvo obveščeno, da je čebelarški zakon dogotovljen in bo v kratkem predložen narodni skupščini ter da bo v kratkem predložen skupščini tudi novi društveni zakon, se ne more nadaljevati z obravnavo spremenjenih društvenih pravil. Predlagal je, naj se pravila odstavijo z dnevnega reda za toliko časa, da dobimo novi čebelarški zakon. Potem bo mogoče naša pravila končno urediti in jih novemu zakonu prilagoditi. Sprejeto.

Vodja DČ je poročal, da je dal natisniti 5000 letakov za razdeljevanje na potujoči kmetijski razstavi.

Tajnik je poročal odboru o dobavi sedmega vagona sladkorja, kar je odbor vzel na znanje.

Zaradi ureditve pašišč na Ptujskem polju je odbor sklenil poslati banski upravi vlogo, ki jo je društvo l. 1932. že enkrat poslalo.

Banska uprava naj se naprosi, da pošlje društvu vse prošnje glede nakazila podpor v čebelarstvo namene v poprejšnje poročilo glavnemu odboru.

V marčevi številki naj se objavi poziv zaradi prijave predavanj pri podružnicah. Na podlagi prijave bo društvo poslalo banski upravi prošnjo za primeren prispevek k stroškom.

VIII. seja dne 23. febr. 1933.

Navzočni so bili vsi gg. odborniki.

G. prof. Raič je poročal o knjižnici in novih knjigah, ki jih je dobila knjižnica. Nepopolne letnike nemških listov bo odbor skušal zamenjati za druge važnejše knjige.

Tajnik je prebral zapisnik zadnje seje, ki ga je odbor odobril ter poročal tudi o došlih dopisih,

o došlem osmem vagonu sladkorja, ki je bil v redu denaturiran in oddan DČ v razdelitev.

Vodja DČ je predlagal v odobritev naročila 15 točil, 100 komadov štuč za točila, kvačnic, zapahov in palic. Odbor je naročila odobril.

G. Žnideršič je poročal, da je mežiška podružnica izvedla kontrolo medu in priporočal, da se DČ ozira pri nakupu medu tudi na to podružnico.

Vesti iz podružnic.

Za letošnje hojevo pašo. Gospodar ljubljanske podružnice vabi vse člane, da mu do 20. maja prijavijo število panjev, ki jih nameravajo letos postaviti v podružnični čebelnjak pod Krimom. Za vsak panj je treba plačati 1 Din prijavnine, ki se nikakor ne vrne, pač pa všteje v letošnje stojnino, ki znaša 3 Din od panja. Po preteku navedenega roka dobijo pravico do neoddanega prostora v čebelnjaku oni člani, ki imajo več kot 39 panjev.

Podružnica v Sodražici vabi vse člane in ostale čebelarje na čebelarstvo predavanje, ki bo v nedeljo 21. maja ob 2 popoldne na vrtu člana g. Ivana Zajca v Sodražici. Naprošen je predavatelj iz Ljubljane g. Avgust Bukovec. Snov predavanja o čebelarstvu sploh, namen in pomen umnega čebelarstva in čebelarске organizacije. — Udeležite se sestanka v obilnem številu vsi člani s svojimi znanci in prijatelji čebelarstva. Na svidenje! — Tajnik Fr. Zajc.

Podružnica za Maribor in okolico je imela dne 25. marca v Racedvoru pri Mariboru sestanek, katerega pa se je udeležilo le malo število članov in prijateljev čebelarstva. Res je, da je bilo lansko leto jako slabo in je vsled tega marsikateri čebelar izgubil mnogo panjev, ker si ni mogel kupiti potrebnega sladkorja za pitanje, toda obupati ne smemo, kajti zavedati se moramo, da brez čebele ne bi bilo toliko sadja in drugih pridelkov. Zato pa ne bodimo malodušni, temveč začnimo zopet iznova!

Prihodnji sestanek bo dne 7. maja v Bistrici nad Mariborom ob 14 popoldne pri g. Šišku. Takrat pa pridite vsi! — Tajnik.

Podružnica v Dolnji Lendavi. Na prošnjo podružnice je g. Bakan, čebelar v Nelici, rade volje dovolil, da se sestanejo čebelarji lendavske podružnice pri njegovem čebelnjaku.

Podružnica obvešča vse člane, da bo sestanek v nedeljo dne 21. maja ob 10 dopoldne. Čebelar Bakan nam bo sam v razgovorih pojasnil vse potrebno. Pridite vsi in pripravite se za razgovor, ki mora razkrojene člane naše podružnice zblížiti!

Ljubljanska podružnica ima prihodnjo odbo-rovo sejo v torek 9. maja ob 8 zvečer pri Nacetu na Šmartinski cesti. Čebelarji, ki se zanimате za odborovo delo, ste vedno dobrodošli. — Tajnik.

Novomeška čebelarška podružnica ima v zalogi sladkor za pitanje čebel. Kdor si ga želi nabaviti, naj pride v podružnično »Društveno Čebelarstvo« v Kandijo h gosp. Medvedu. Seveda je toliko dražji, kolikor velja prevoz in kolikor znašajo drugi stroški. — Dobe ga le člani podružnic Dolenjske in Bele Krajine.

Podružnica za Ormož in okolico priredi na dan Vnebohoda, t. j. 25. maja t. l. popoldne ob pol 2 pri čebelnjaku društvenega blagajnika, čebelarstvo predavanje. Čebelarji, pridite vsi! — Odbor.

Kamniška podružnica priredi meseca maja — dan bo objavljen v dnevnih listih — pri čebelnjaku gosp. Josipa Koširja na Podjelšah pri Kamniku

predavanje o vzreji in odbiri matic. Po predavanju bo izlet v Kamniško Bistrico in ogled plemenilne postaje za matice, ki jo je ustanovilo Osrednje društvo na Kopiščih, blizu izvira Bistrice. Dohod v Kamnik z vlakom, ki prihaja v Kamnik ob 9-25.

Čebelarji kamniške in bratskih podružnic kakor tudi prijatelji čebelarjev dobrodošli.

Podružnica za Ormož in okolico je imela dne 6. januarja občni zbor. Zbranih je bila polovica članov.

Predsednik je pozdravil navzočne z željo, da bi bilo novo leto za čebelarje prav srečno in blagoslovljeno medeno leto. Omenil je med drugim sušo, ki je gospodarila minulo leto v čebelarstvu in tudi v društvenem poslovanju (20 poslovnih števil). Točila za med podružnica ni naročila, ker ga itak ne bi bila rabila. Naročila in razprodala pa je večje število lončkov za med. Zveza čebelar-skih podružnic v Celju je podprla podružnico z zneskom 130 Din.

Podružnica je lani štela 16 članov. Predsednik »Zveze« gosp. H. Pernel je predaval 29. maja 1932 pri podružničnem blagajniku o reji matic, o njih zaznavenovanju in o kužnih boleznih čebel. Žal, da je deževno vreme preprečilo številnejšo udeležbo. Škoda je tudi, da v okrožju podružnice ni primerne mesta, kjer bi se lahko ustanovila nameravana prašilna postaja. Doposlane brošurice »Vrednost in poraba medu« so se razprodale.

Iz blagajniškega poročila je razvidno, da je imela podružnica v letu 1932: 1077 Din 85 par dohodkov 833 Din 55 par stroškov.

Za poslovno leto 1933 je bil izvoljen prejšnji odbor.

Občni zbor je sklenil, naj znaša članarina za leto 1933 35 Din. Treba bo misliti na obnovo svoječasne društvene knjižnice, ki je med vojno izginila neznano kam.

Podružnica za Mozirje in okolico je imela občni zbor dne 18. decembra 1932. Preteklo leto je štela 13 članov. Priredila je poučno predavanje v Mozirju pri čebelnjaku gosp. Doblška, na katerem je govoril gosp. Pernel. — Za delegata je bil izvoljen Martin Hicelperger, posestnik v Brezjah pri Mozirju, v odbor pa: Ivan Parfamt za predsednika, Martin Hicelperger za podpredsednika, Franjo Vrabčič za tajnika, Slavko Lekše za blagajnika, za odbornika pa Pavel Bozoničnik in Puncer Jože.

Po končanih volitvah je gosp. predsednik predlagal, da bi podružnica priredila dne 23. aprila poučno predavanje. — Nadalje je bilo sklenjeno, da bi podružnica v februarju ali marcu priredila tečaj za ulivanje satnic. Vse podrobnosti bodo vsem pravočasno naznanjene. — Vsem čebelarjem tudi naznanjamo, da lahko noročijo vse čebelarске potrebščine po podružnici.

Vsem tistim, ki so k napredku podružnice in s tem k napredku čebelarstva kakorkoli pripomogli, se na tem mestu prav pristočno zahvalju-

jemo, in upamo, da nam bodo tudi v bodoče pomagali pri pospeševanju naprednega čebelarstva.

Podružnica za Maribor in okolico je imela dne 6. januarja 1933 občni zbor. Predsednik Ferjančič je pozdravil navzočne, osobito odposlanca Osrednjega društva prof. Raiča, ki nam je nato predložil ogromno delo, ki ga vzorno opravlja Osrednje društvo pod vodstvom neumornega predsednika prof. Verbiča. Navzočni so ta poročila vzeli z odobravanjem na znanje.

Tajnik Džura je omenil, da je podružnica štela v preteklem letu 34 članov in da je odbor tekom leta priredil tri čebelarске sestanke in imel 8 sej.

Blagajnik Živko je poročal, da ima podružnica koncem leta 1932 2416 Din 45 par prebitka.

Z veseljem se je vzel na znanje dopis Osrednjega društva, da prejme podružnica po posredovanju našega poslanca gosp. Ant. Krejčija 1000 Din v blagu.

Izvoljen je bil sledeči odbor: Ferjančič Rado za predsednika, Luknar Franjo za podpredsednika, Džura Ivan za tajnika, Živko Alojz za blagajnika, za odbornike pa Lukman Ivan, Podgoršek Franc in Onič Slavko.

Končno se je zahvalil gosp. predsednik vsem navzočnim za sodelovanje ter želel vsem dobro medeno leto 1933. — Džura, tajnik.

Novomeška podružnica je imela dne 6. januarja t. l. 27. občni zbor. Dosedanji predsednik g. Puš je poročal o delu odbora, ki mu ga je lanske obč. zbor naložil v kolikor ga je mogel tudi izvršiti. Vabilu za »Zvezo dolenskih čebelarjev« sta se odzvali le dve podružnici in ni uspelo »Zveze« ustanoviti. Odbor je proučeval pasišča v novomeškem srezu in v ta namen razposlal čebelarjem vprašalne pole, ki sta jih izdelala g. Puš in g. Lilijs, vendar se še niso vsi odzvali. Odbor je nameraval postaviti čebeljak, vendar mu to ni uspelo. G. inž. Urbas je brezplačno narisal dva zemljevida o novomeškem srezu, ki bi naj služila za vpis dobrih in slabih čebeljih pasišč. — Podružnica ima v Kandiji podružnico »Društvene Čebelarne« v Ljubljani. S tem je članom olajšan nakup čebelarjskih potrebščin.

Tajnik g. Lilijs je poročal, da je imel odbor pet sej, pri katerih je obravnaval stvari, ki jih je omenil že g. predsednik. Čebelarška letina je bila v preteklem letu zelo slaba. Prodalo se ni mnogo satnic, ki so še v zalogi Dr. Č. pri g. Medvedu v Kandiji. Zbrali in nakupili smo od članov vosek in predelali v satnice, ki so jih dobili člani ceneje, kakor če bi posamezniki pošiljali v Ljubljano vosek. G. predsednik je imel predavanje v Žuženberku, Šmarjeti in v Metliki. V področju naše podružnice se je ustanovila podružnica v Žuženberku, poživela pa se je v Šmar-

jeti na Dolenjskem, kjer deluje vneti čebelar g. Majzel kot predsednik jako vztrajno. Kljub temu, da so se člani vpisali v nove podružnice, ni pri novomeški članstvo nazadovalo, pač pa celo napredovalo (44 članov). Vsekakor pa je važno, da so nekateri pristopili le zaradi neobdavnega sladkorja. Upati pa je, da nas ne zapuste takrat, ko sladkorja ne bodo rabili in da ostanejo zvesti in delavni člani podružnice. — V preteklem letu smo izgubili našega vrlega, delavnega predsednika g. Puša, ki se je preselil v Ljubljano. Ves čas, odkar je predsedoval, je neumorno delal v pro-speh čebelarstva, za to zasluži vsestransko priznanje.

Tajnik je kot blagajnik poročal, da se zaradi na novo uvedene podružnice ni mogel blagajniški dnevnik voditi tako, kakor bi bilo želeli. Upa pa, da se bo v prihodnje spravil v sklad s predpisi DČ. — Dohodkov je bilo 4147-50 Din, stroškov pa 3865-50 Din. Največ izdatkov je bilo za ureditev DČ. Ves inventar je vreden 4347-50 Din. Vrh tega pa je še medice oz. medenega kisa okrog 1 hl, ki se je napravil iz darovanega medu za veselico, katera pa se ni vršila zaradi splošne denarne stiske. Počakali bomo 30 letnice. — G. Medved, upravnik podružnične DČ, je poročal, da je bila vrednost blaga 6729-50 Din. Izkupilo se je 2774-75 Din za blago in satnice, samo čebelarjskih potrebščin se je pa prodalo za 1946-35 Din. V zalogi je še 38.27 kg satnic. Pripomnil je, da hodijo tudi nečlani po potrebščinah in je potrebno nekaj ukreniti pri osrednjem društvu, da bodo dobili člani potrebščine ceneje kakor pa nečlani. Da je bila DČ podružnica potrebna, se razvidi iz poročila. Njen obstoj je zagotovljen. Občni zbor je izrekel po poročilu pregledovalcev računov dosedanjemu odboru razrešnico s posebno pohvalo g. Medvedu, ki je imel z ureditvijo DČ mnogo truda in skrbi.

Nato je bil na predlog g. Valesa izvoljen sledeči odbor: g. inž. Urbas za predsednika, g. Jenko Svetoslav za podpredsednika, g. Lilijs za tajnika, g. Medved za blagajnika in upravnika DČ, za odbornike gg. Ant. Gorec, J. Kocijan in Al. Hrovat, za pregledovalca računov pa gg. J. Vales in Fr. Vidmar.

Ko je prevzel predsedstvo g. inž. Urbas, je bil na predlog g. Zupančiča dosedanji predsednik g. Puš izvoljen za častnega člana podružnice. Imenovani se je zahvalil za izkazano čast in obljubil še nadaljnjo pomoč.

Pri slučajnostih se je razmotrivalo tudi vprašanje o dovozu čebel na ajdovo pašo. Člani so se pozvali, naj pravočasno naroče sladkor in pravočasno pošljejo podružnici vosek v podelavo v satnice.

V. Lilijs, tajnik.

Drobiž.

Koliko zimske zaloge potrebuje panj? Poraba medu je odvisna od vremena in moči panja. V splošnem računajo, da porabi panj septembra in oktobra meseca po 750 g, novembra, decembra in januarja po 500 g, februarja 1½ kg, marca 2½ kg, aprila pa 3 kg, skupaj 10 kg. Zanimivo je, da si niso niti čebelarji veljaki edini v množini zimske zaloge. Lüftenegger jo računa na 7—10 kg, Gerstung 10—12½ kg, dr. Zander 12½—15 kg,

Spühler 16—20 kg, severni Američani 20 do 22½ kg, župnik Tobisch pa celo na 25 kg. V naših krajih računamo 12—15 kg na panj velike mere. Ako je pomlad zelo neugodna, je tudi 15 kg premalo, vsekakor pa dovolj za močen panj do maja.

Vremenski preroki pravijo, da bo letošnji maj prav slab za čebele. Sredi meseca bo nadoma prišel močen val mrzlega zraka in bo postalo jako hladno. »Ledeni možje« bodo po

vsej srednji Evropi trdo gospodarili. Skrbimo, da panji takrat ne bodo brez hrane.

Uvoz medu v Avstrijo je znašal leta 1932. skupno 5389 q. Največ ga je uvozila Rusija (1558 q), Chile (1052 q) in Ogrska (959 q). Iz Jugoslavije ga je prišlo 86 q. Živih čebel je prišlo iz Jugoslavije 9 q.

Razmnoževanje ive (*salix caprea*) s potaknjenci se ne obnese. Vse šibe drugih vrst se rade okoreninijo, ako jih zgoda spomladi potaknemo v zemljo, le šibe ive, ki je najbolj medeča vrba, ne napravijo korenin. Razmnožujemo jo s setvijo.

Carino na med v Nemčiji so zvišali na 80 Mk (cca 1500 Din) na metrski stot.

Letošnje jesensko veliko zborovanje slovenskih čebelarjev bo bržkone na Grosupljem na Dolenjskem. Točnejše podatke bomo objavili, kadar bo čas za to.

Carina na žive čebele na Poljskem znaša sedaj 25 zlotov na 100 kg (všet je omot, ozir. panj) in 5 zlotov od matice. Kitajski carinski zidovi kmalu ne bodo imeli prostora v Evropi.

Znani ogrski čebelar Boczonadi Szabo Imre je nedavno umrl v visoki starosti 86 let. Panj, ki je po njemu imenovan in ima žrelo zgoraj, je precej razširjen tudi v Slovenski Krajini (Prekmurju).

Prezračevanje panjev ob mrzlih suščevih dneh menda dobro vpliva na razvoj družine. Tega doslej še nisem vedel, pa sem se letos na svoje oči prepričal, ko sem videl nekega čebelarja, ki je imel zunaj čebelnjaka družino na kozici in jo pregledoval, dasi je veter vlekel na vse kriplje in je toplomer kazal le 8° nad ničlo. Morda so pa bile nove sibirske čebele, ki so bolj utrjene? Pamet, pamet!

Jubilej tvrdke Strgar. Znana trgovina s čebelami Jan Strgar v Bitnjah pri Bohinjski Bistrici praznuje letos 30 letnico svojega obstoja. Tvrdka se je tekom te dobe uvedla po vsem svetu in je sedaj največja v Jugoslaviji. Na razstavah je bila odlikovana nad 80krat in prejela je tudi najvišja odlikovanja. Ni ga kontinenta na svetu, kamor še ne bi bila poslala naše čebele, zlasti matic.

Tvrdki na jubileju čestitamo in izražamo željo, da bi izvoz čebel v bodočnosti poživila. To bi bilo tudi v veliko korist slovenskemu čebelarstvu.

Zatiranje gnilobe po štajerskem je trd oreh, ki nam bo napravljal še mnogo preglavic. Ne le, da bo treba dolgoletnega smotrenega in požrtvovalnega dela, ki ga bodo morale izvesti zlasti čebelarske podružnice, treba bo tudi velikih denarnih sredstev, da bo mogoče akcijo uspešno izvesti. Odkod denar vzeti?

Računamo lahko na pomoč osrednjega društva, banovine in kmetijskega ministrstva. Toda vsi ti viri so malo izdatni, kakor nas izkušnja uči. Kaj torej storiti, da akcijo denarno podpremo? Posnemajmo švicarske čebelarje, ki so že l. 1908 uvedli obvezno zavarovanje panjev proti gnilobi. Zavarovalnina znaša 60 par od panja. Iz zavarovalnih prispevkov se plačujejo stroški za zatiranje bolezní, zlasti pa primerna odškodnina za uničene panje. Do leta 1932 so izplačali 1.800.000 Din odškodnine, rezervni sklad pa znaša 600.000 Din. L. 1932 je bilo zavarovanih 17.477 čebelarjev, oziroma 205.912 panjev. To zavarovanje je krasen dokaz, kako mnogo zmisla imajo švicarski čebelarji za skupnost.

Tudi pri nas ne pojde drugače. Naši čebelarji bodo morali nekaj žrtvovati za skupnost. Bojimo se pa, da tega ne bodo hoteli storiti prostovoljno in da bo bržkone treba paragrafe na pomoč poklicati, dasi bi bilo mnogo lepše, če bi šlo samo od sebe.

Čebelarska demagogija. Neki trgovec s čebelarskimi potrebščinami se je nedavno v svojem listu obrežnil ob naše društvo, ki mu očita, da je svojim članom rajše preskrbelo sladkor za pitanje čebel, kakor da bi nakupilo med in s tem pomagalo, da bi vnovčili pridelek, ki ga čebelarji težko spečajo.

Ta očitek prav neprijetno diši po branjevski demagogiji. Akcija za nakup več vagonov zanesljivega medu pisanca se ne da naglo in tako lahko izvesti kakor n. pr. ureditev podružnice za razpečevanje satnic dvomljive kakovosti. Društvo ne bi moglo jamčiti, da je nakupljeni med od zdravih čebel, tem manj, ker je znano, da je baš v krajih, kjer je bil lani na razpolago, dosti čebelnih kužnih bolezní. Z »garantiranim« pitanjem in sploh z »garantiranim« blagom je bil že marsikdo nasamarjen in se društvo zato s takimi kupčijami sploh ne more in ne sme ukvarjati.

Saj vemo, kje čevelj žuli našega prijatelja!

Kako uspešno preprečimo ropanje. Na letošnjem občnem zboru podružnice za Ormož in okolico so se zborovalci pomenkovali o raznih čebelarskih opravilih, posebno jesenskih, ko dela včasih marsikateremu čebelarju ropanje velike preglavice in škodo. Čebelar Kosi Anton iz Ključarovec je pripovedoval, da je opazil nekega dne pri enem svojem panju ropanje. Dognal je hitro da je ropar domačin. Takoj se je lotil dela da prepreči škodo. Preskusil je vsa znana in priporočena sredstva. Dva dni je branil napadom in ropanju svojo čebelno družinico, pa vse zaman.

Tuhtal je in tuhtal, kaj bi še napravil, da užuga sovražnika. Pa se mu porodi v glavi rešilna misel: prodril je v roparjev dom ter kratkomalo napolnil njegovo prazno satovje s peskom in prosno kašo. Ropar ni imel več prostora, kamor bi odlagal svoj plen. Čebele, ki so poprej stikale za medom v sosednjem panju, so imele sedaj polno dela doma, preden so izpraznile z nepotrebno navlako napolnjene voščene piskrce. Zaradi svoje zaposlenosti doma so popolnoma pozabile na ropanje. Čebelar pa je čez nekaj dni z dna panja odstranil sipino. Freindl.

Škodljivka čebel je tudi zelena žaba. Večina čebelarjev je mnenja, da je ta žival nedolžna, pa ni tako. V poletnem času, ko je povsod bolj suho, iščejo čebele vode pri večjih lužah in potokih. Takrat poseda zelena žaba ob vodi in čaka plena. Ko prileti čebela, nič hudega sluteč, po vodo, hlastne ta žival po njej in tako izgine marsikatera čebelica v njen nenasitni želodec. Ko je bila lansko leto precej velika suša, sem opazoval na vaški luži, kako so marljive čebelice letale po vodo in kako so jih požrešne žabe lovile. Ko sem to opazoval sem videl, kako nenasitna je žaba: ena sama je pogoltnila v eni minuti pet čebel. Sedaj pa pomislimo koliko čebel nam uničijo lahko ravno žabe, in to največ pred glavno jesensko pašo. Kako se bomo izognili temu zlu? Pokončevati jih ni vredno, ker so sicer jako koristne. Temu zlu odpomoremo najbolj, ako skrbimo za dobre napajalnike v bližini čebelnjaka. A. Erjavec, Plešivica.

Med, idealna maža za smučiči. »Slovenski Narod« z dne 9. januarja t. l. je poročal, da so se pripeljali prve dni letošnjega januarja na Gorenjsko tudi nekateri gizzdavi smučarji iz Zagreba. Smučarski raj v Planici je privabil celo armado smukeželjnih mladih športnikov. Jug pa ni prizanesel gorenjskemu snegu, ki bi moral biti namenjen prav za prav samo smučarjem, ki žrtvujejo ne le mnogo časa, marveč tudi dosti svojih mladih moči in težko pridobljenih dinarčkov, vse pa za športni napredek in sloves našega naroda. Toda smuka v južnem snegu je umetnost, ki ji slovenski fantje še danes niso kos, čeprav so v ozki zvezi z norveškimi strokovnjaki. Poprijeli so se z mokrim snegom, da bi pokazali Zagrebčanom kako dobro znajo »dilce brusiti«. Smučali so se okrog smučarskega doma, da so jih Zagrebčani lahko videli. Čudili so se »Kranjcem«, ki se ne ustrašijo niti južnega snega in izpraševali, kako je sploh mogoče

po vodenem snegu smukati. Po dolgem spret-nem manevriranju se je zagrebškim salonskim smučarjem vendarle posrečilo zaupno zvedeti, da je med idealna maža za moker sneg. Zagrebčani so se potuhnili in utihnili s strokovnimi razpravami o mazanju smučiči. Drug za drugim so se zmazali iz doma. Pokupili so pri oskrbniku ves med in se poštено založili z njim. Pri tem so se vedli tako samozavestno, kot da vedo že od njega dni, da je med idealno sredstvo za mazanje smučiči. Pa so si namazali deviške nedotaknjene smučiči tako na debelo, da so jih kljub zimi začele obletavati čebele.

Pokazali so tudi, kaj znajo. Kaj takega v Planici še niso videli. Prekopicevali so se, da je bilo veselje, in smučali na vse načine. Snega se je kmalu nalovilo na smučeh toliko, da niso več mogli izgubiti ravnotežja. Ko so se privalili v dom, so nekateri mislili, da se je sprožil snežen plaz, kajti o Zagrebčanih ni bilo ne duha ne sluha. Šele, ko je »plaz« skopnel so se zopet pojavili: molčeči in mrki. Nič več niso debatirali o mazanju smučiči. Gotovo se bodo vse življenje spominjali, čudodelne medene maže.

Vse ljubljanske in okoliške čebelarje opozarjamo na inserat avtoprevoznštva Molk v tej števil. »Sl. Č.«. Gospod Molk je organiziran čebelar, njegov drug je pa vsem ljubljanskim čebelarjem znani šofer gospod Jože Hribar, ki je bil doslej pri špediciji Turk in je zadnja leta skoraj vse ljubljanske čebele prevažal brez nezgode in škode.

Novo podjetje čebelarjem prav toplo priporočamo. Svoji k kvojim!

Listnica uredništva. Na naslov dopisnika iz Maribora. Prosim, preskrbite si letošnjo 1. števil. »Leipziger Bienenzeitung« in primerjajte članek dr. Brünicha z mojo beležko med Drobižem v letošnji 2. števil. »Slov. Čebelarja«, pa se boste prepričali, da nisem objavljaj »obstriženega in revnega besednega glumaštva«, marveč točno, kar je pisal švicarski čebelarski znanstvenik in praktik, ki uživa velik ugled ne le v domovini, marveč tudi v tujini. Vaše besedno glumaštvo je tedaj brez podlage, pa Vam prav nič ne zamerim, ker mlada kri, rada skipi.

Pišete, da niste ničesar trdili o 35% večjem donosu, ampak, da je trdila to tehtnica. Tudi jaz nisem pisal dotične beležke, samo tinta se je po nesreči iz peresa zlivala po papirju in neroden stavec je iz tistih čačk napravil beležko...

Prijatelj Henrik je mnenja, da je 35% večji donos popolnoma verjeten, toda v plodiščih je potem suša.

Vašega točnega naslova žal nimam. Pozdravljeni.

Apeliramo na zavednost slovenskih čebelarjev, da si oskrbe potrebno čebelarstvo orodje, panje in druge potrebščine le v »**DRUŠTVENI ČEBELARNI**« v LJUBLJANI Miklošičeva — Pražakova št. 13, ali pa v njenih podružnicah:

- v Celju (pri »Zvezi čebelarskih podružnic za mariborsko okrožje«) v skladišču podružnice Kmetijske družbe v Kolenčevi ulici,
- v Dolnji Lendavi (pri ondotni čebelarski podružnici) v trgovini g. Marice Severjeve,
- na Jesenicah (pri ondotni čebelarski podružnici) pri g. Ivanu Šetincu, podružničnem blagajniku,
- v Mariboru (pri tamošnji čebelarski podružnici) v skladišču podružnice Kmetijske družbe na Meljski cesti 12,
- v Novem mestu (pri tamošnji čebelarski podružnici) pri g. odborniku J. Medvedu,
- v Ptujju (pri ondotni čebelarski podružnici) pri g. odborniku Franu Lenarčiču, žel. uradniku v pok., v Prešernovi ul. 19,
- v Slovenjgradcu (pri ondotni čebelarski podružnici) pri g. tajniku Ivanu Kavsu.

Čebelarji, vedno pomnite, da je „Društvena čebelarna“ last Vas vseh!

Avto-prevoznništvo

Telefon št. 2126

IVAN MOLK v Ljubljani, Idrijska ul. 7

se priporoča za prevoz čebel v pašo. **3½ tonski specialni avto!** — Cena zmerna.

ZARADI ČEBELARSTVA V ZMANJŠANEM (BSEGU)

prodam kompletni čebelni voz.

na katerem se nahaja 40 A.-Ž. panjev na 20 okvirjev in 20 polovičnih panjev na 10 okvirjev, torej skupno za 60 družin. Voz je zelo pripraven in na močnih peresih, ter je zelo dobro ohranjen. Cena Din 7500.—.

Na zahtevo pošljem resnim oddaljenim reflektantom sliko voza.

FRANC FEFER - čebelar - VRHNIKA št. 157

Pozor!

Izdelujem vsakovrstne posode. Tudi vsakovrstne vinske sode, kakor tudi gnojnične posode — pobarvane s katranom in z razpršilnikom.

Cenjena naročila sprejema

JOŽE CIŽMAN, Tacen 74, p. št. Vid nad Ljubljano

Opozorilo!

I. KURILJ, Ljubljana, Mestni trg 5/II krojaški salon

obvešča cenjeno občinstvo, da je znova znižal cene za izdelovanje oblek. Vsa dela izvršuje strokovno dovršeno in garantirano brezhibno.

Vsem izdelkom je cena za 30 % znižana. — — — P. n. občinstvu se priporoča za cenjeni obisk.

Mali oglasi

Prodajam za pisanje čebel okrog 100 kg kostanjevega medu od zdravih čebel po Din 14'—. Jenko Luka, upok. žand. narednik, Novo mesto, Smihelska 2.

Prodajam 70 kg medu pisanca, zajamčeno pristnega. Cena po dogovoru. Jože Simonič, Mladica, p. Semič.

Prodajam čebelnjak z obljudenimi in neobljudenimi [A.-Z. panji z vsem inventarjem. J. Baloh v Hotedersici pri Logatcu.

Prodajam 5 A.-Z. panjev, novih, na 9 satov, dobro izdelanih. Cena po dogovoru. Vencelj Anton, mizar in čebelar, Breza, p. Trebnje.

Prodajam 17 kranjčev čebel z mladimi maticami. Cena po dogovoru. Janez Hočevnar, Mala vas 15, p. Videm-Dobrepolje.

Prodajam 15 kranjčev in 5 nemških panjev z mladimi maticami. Cena po dogovoru. Ivan Zakrajšek, Štrletje, p. Rob, Dolenjsko.

Prodajam 8 panjev, 3 A.-Z. in 5 nemških panjev z lanskimi maticami. Cena po dogovoru. Janez Usnik, gostilničar, Krvava peč, p. Rob, Dolenjsko.

Stari letniki. Uprava »Slov. Čebelarja« ima v zalogi še več popolnih starih letnikov in posameznih števil, ki so potrebne za izpopolnitev letnika. V zalogi so popolni letniki 1904, 1905, 1908, 1910, 1912, 1915, 1917, 1921, 1922, 1923, 1925, 1926, 1927, 1928, 1931. Vsak letnik stane 20 Din, posamezne številke pa so na razpolago po 2 Din.

Na razpolago so še številke sledečih letnikov:

1899: 1, 2, 4, 6, 7, 8, 9, 10, 11.

1900: 10, 11, 12.

1903: vse, le št. 8 ne.

1905: 2, 3, 4, 5, 6, 7, 12.

1906: 1, 2, 4, 6, 8, 9, 11, 12.

1907: vse, le št. 3 ne.

1908: vse, le št. 2 ne.

1909: vse, le št. 1 ne.

1912: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 8, 10.

1913: vse, le št. 7 in 8 ne.

1914: 1, 3, 4, 5, 9, 10, 11, 12.

1915: vse, le št. 2 in 3 ne.

1916: vse, le št. 7, 8, 9 ne.

1917: vse, le št. 1 in 2 ne.

1918: 1, 2, 3, 4.

1919: 8, 9, 10, 11, 12.

1920: 2, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12.

1921: vse številke.

1922: vse, le št. 5 in 6 ne.

1923: vse številke.

1924: vse, le št. 1 ne.

1925: vse številke.

1926: vse, le št. 8 ne.

1927: vse številke.

1928: vse številke.

1929: vse, le št. 2 ne.

1930: vse, le št. 2 ne.

1931: vse številke.

1932: vse številke.

Ali ste že poravnali članarino? Ako ne, pošljite jo takoj.